

Daria Zawiałow, Principolo

usuwam się
powoli z ciała
zbieram wszystko z siebie
zdejmuję twarz
rozbieram oczy
demontuję ręce

ostrożnie tak
wyciągam wszystkie formy myśli
nie uszkodzę ich

choć nie da się wymazać tego co było
czyszczyć twarde dyski

każdym moim gestem
wypuszczam się w powietrze
obracam swoje serce
tak by zmienić je na lepsze
każdym moim gestem
unoszę swoje ręce
szukam w sobie prawdy
ciągle szukam więcej

zaglądam tam
gdzie jest najciemniej
tam gdzie czułe miejsca
ukrywa wstyd
i wszystkie moje dzikie lęki
te co mam przez ciebie

ostrożnie tak
przybieram całą inną postać
kalkuluję się

choć nie da się wymazać tego co było
zachowuje siebie

kiedy jesteś tylko siebie
kiedy cała kruszę się i błędne
kiedy jeszcze czas
ukrywam resztki tchu
tak tu pusto będziesz miłą bezemnie

każdym moim gestem
wypuszczam się w powietrze
obracam swoje serce
tak by zmienić je na lepsze
każdym moim gestem
unoszę swoje ręce
szukam w sobie prawdy
ciągle szukam więcej

każdym moim gestem
wyrzucam z siebie resztę
wszystkich tych języków
które były nie najlepsze

każdym moim gestem
wypuszczam się w powietrze
ciągle szukam prawdy
ciągle szukam więcej

każdym moim gestem
każdym moim gestem

każdym moim gestem
każdym moim gestem